

Belfizetési árak:

Egész évre 10.— forint
Félévre 5.—
Negyedévre 2.50
Egy óra 1.—
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és

kiadóhivatal:

Főpiacz, a váro-
háznál szemben.

Hirdetések:

Egy hasábon két
sorozatú és kétféle
számítanak.

A kisebbség fenyegetése.

Debreczen, január 10.

(b. b.) A képviselőház pénteki ülése óta végre valahára tisztán kivehetővé vált a politikai láthatár, — egyuttal a közjogi ellenzék politikai súlya is kellő világításba hozatott, s megfelelő mérlegelésben, méltatásban részesült.

A képviselőház, — ez a politikai mértékhitelítő hivatal pénteken kimondotta a kormány mérlegét igaznak s nagyon természetesen, hogy ezen eljárásban benfoglaltatik per tangentem annak a kétségtelen ténynek a constata-lása is, hogy a függetlenségi párt mérlege és csak szemfényvesztésre használható súlyai hamisak.

A kormány eljárását helyeslőleg vette tudomásul a képviselőház, tehát sem alkotmányjogi, sem politikai felelősségre vonása alkalmas hatásköri túllépés nem róható a kormány terhére.

A józan politikának csak is ez lehetett egyedüli kimenetele s csakis a kákán is görcsöt kötő politikai iparlovagok zugnak még persze a házon kívül, miután a kormány iránti bizalmatlankodás hangsúlyozása a házban meddő munka is, no meg tegyük hozzá: ép oly nevetséges, sőt nevetsége-sebb, mint a közelmúlt obstrukció legszebb napjaiban.

Miután a kormánynak január 1-seje óta az azelőtti viszonyok-nak megfelelő tényleges állapotok fentartására tett intézkedései jó-váhangyólag tudomásul véve, szank-czionáltattak, szép csöndesen meg-mutatta a magyar parlament, hogy daczára a kebelében itt-ott feltűnt helyi érdekű velleitásoknak, — óriási mértékben felette áll az osztrák parlamentnek, hol egyesek garázdálkodása képes volt meg-akasztani egy kiterjedt ország beléletének fejlődését, sőt fenma-radását.

Kitűnt az apró cseprő hasbe-szélések leszámításával az, hogy a magyar parlament vitái mindig magas színvonaluak s habár itt sincs mód teljesen megfőkezni az okvetlen közbeszólókat, viselke-dése fontos kérdésekben példány-szerű, méltóságteljes.

Ilyen parlament, melynek ily józan, sziklaszilárd s nem szét-huzó kicsinyes érdekek — hanem minden időben a haza, a nemzet szemelőtt tartása által vezérelt többsége van — csodák mívelé-sére képes. És ha ezen óriási, tömör többség ilyen higgadt, ilyen óvatos, ennyire megfontolt tényeit tekintjük, — ellenben belőle tel-jesen hiányozni látjuk az ereje duzzadtságában elbizakodó s el-vakult dölyföt; akkor ezen több-ség intézkedései előtt nem szégyen,

sőt kötelesség meghajolni minden fentartás, minden utógondolat nél-kül. Ilyen többségnek és a koro-nának törhetlen bizalmával diese-kehető kormány ellen, pláne ilyen időben s tények után, — valóban megmagyarázhatlan volna áskálódni, alattomos aknamunkát folytatni.

Az erőtlen, erejében is nagyon megfogyatkozott s nagy hangon hirdetett erejében óriási kudarczot vallott közjogi ellenzék azon fe-nyegtetése tehát, hogy „májusban lesz a hadd-elhadd!” amilyen ki-csinyes, ép oly érthetlen. Mert hiszen, hogy megint obstruálnak, az lehet, de hogy mi értelme volna annak s különösen, hogy mi lesz az eredménye, az még a Kossuth-párt legvérmesebb remé-nyü obstructionistája előtt sem lehet kétséges.

Az obstrukcióhoz jögezim és virtuális jog szükséges. De a ter-rorizálás soha sem képezhet jog-szerű titulust. Sőt az sem lehet elegendő jögezim, hogy az óriási többség nem a törpe kisebbség soraiból vett kormányt állított a dolgok élére. Az okvetlen kormány buktatás tehát egymagában nem ad jogot az obstruálásra, haesak a kormány háta mögött levő több-ség nem nyilván a közállapotok kárára tör.

Ilyet pedig senki sem foghat

TÁRCZA.

A Népkonyhába!

I. S.-né urnőnek.

Irta: Könyves Tóth Kálmán.

Étlen-szomjan majd megdermed
Sutba bujva három gyermek.
Azt remélik balga fővel,
Hogy a meleg omnan jó fel,
Édes anyjuk könnyét sírja,
Mint a felleg, a míg bírja.
Bárha' könnye sűrű zápor,
Nem ruház az, se nem ápol.

Szomszédasszony arra téved,
Hogy kívánna boldog évet.
Hallja hírét, mások mondják:
Megnyitották a népkonyhát,
Hol jóságos női szívet
Téli tájra kincset vittek,
Kiosztják azt sok szegénynek,
Kik nyomorban, buban élnek.

A bús anya szíve éled,
Hajnal váltja föl az éjét.
Egyre csak azt hajtogatja:
„Gondot visel a jó Atya!
De hát ruhát honnan vegyek,
Oly rongyos e három gyerek!”

Ujra nő a könnyek árja,
És a választ sírva várja.

Somszédasszony vigasztalva
Rámutat egy újságlapra.
Oda mennek... ott a ruha,
Tiszta, meleg, bársonypuha!
Jól áll rajtok, illik nékik,
Hálaima száll az égig.
Télnék is van hát virága:
Fűrüházott özvegy, árva.

Nem mese, hogy szent Erzsébet
Gondozván az éhes népet:
Rózsát nyujtva, oszt kenyeret
Ha oltára a szeretet,
A jó nő ma ép oly gazdag.
Gyűjt s kevésből gyűl az asztag
Tüskés ágon rózsza terem,
Édenkert lesz a bálterem.

Ne mondjátok nekem soha,
Hogy a tél durva mostoha!
Nyáron a föld oszt kincseket,
Most a nőre tekintetek!
Jó szíve a gyémánt tárna,
Gazdagít, ha ég s föld zárva
Most is ennek hírét mondja,
Városszerte a népkonyha.

Mátéh Erzsi.

A „Debreczeni Ellenőr” eredeti tárczája.

Hetedfél vármegyében, de még azon-tul sem igen találni párját a Mátéh Er-zsike aranyos hajának. Ne magasztalja senki nekem egyik-másik nagyvárosi hölgy vörösbe játszó Tizián-haját, sem azt a sok sáfrányszín és kanári sárga közt váltakozó divatos frizurát: nem igaz szőke az egy se; még akkor sem, ha igazán természetből való; pedig a legtöbb esetben nem is a maga természetadta színével pompázik az istenadta.

Néha-néha, nagy ritkán, egy-egy istenáldotta, angyalarezu baba fejecskén látni olyan selymes, puha, aranyszőke haját, minő az Erzikéé; esakhogy ez még azonkívül olyan hosszú volt, hogy mikor két ágba fonva leeresztette, sarkáig ért; és olyan sűrű, hogy mikor kibontotta, köröskörül beborította alakját, mint egy napsugarakból szőtt aranyplaszt.

Persze kevés embernek jutott az a tündéreknek való élvezet, hogy így ki-bontva lássa; hanem e kevesek közt ott volt Szilágyi Pista, a szomszéd paraszt-gazda legényfia, aki sokszor megleste a kerítésen át, mikor fésülködött s a ki-menten odaveszítette volna szívet az Er-zsike aranyos hajába, ha hogy már régen nála nem veszítette volna.

Hej, mert elég volt neki csak egy-

a képviselőház többségére. Következésképp a májusi találkozással való fenyegetésnek sem lehet semmi jogos alapja s szülője csak is az elvakult urhatnáság vágya lehet, mely természetesen nem való egy ország élére.

- Az angol királynő beteg. Viktória 1819-ben május 24-én született s tehát hetvennyolcz éves mult és több mint hatvan esztendeje viseli a koronát. A telet Olaszországban, a Rivierán tölti s ámbár megbetegedése nem ad okot aggodalomra, koránál fogva mégis féltik életét. Terve, hogy tavasszal Angliába visszatérve, Németországon keresztül utazzék s leányát, az özvegy császárnét és unokáját, Vilmos császárt meglátogassa Ptsdamban s ott részt vegyen dédunokájának, a sachsen-meiningeni trónörökös leányának, Feodóra hercegnőnek XXX. Henrik Reuss herceggel való egybekelésén. Viktória mindig szeretett házasságokat csinálni. Ugyancsak az olasz Rivierán lakik az öreg Gladstone, a ki most nyolczvan kilencz éves lesz s ő is betegeskedik, de azért most is ir s ifjukorának emlékeit közli az angol lapokban. — Bismarek, a harmadik híres öreg ember, betegségéről jobb hírek érkeznek. Fájdalmi csillapodnak s orvosa reméli, hogy tavasszal egészsége félig-meddig helyre fog állani.

- A fiumei podeszta választás. Ma van Fiumében a podeszta-választás. Az eredményről még nem értesíthettek bennünket, de arról már kaptunk tudósítást, hogy a podeszta választói representanza állhatatosan ragaszkodik a város autonomikus jogaihoz. Bárkit választanak is meg podesztának, csak azon föltétel alatt választják meg, hogy a városi statutumok

által biztosított jogok érdekében fog a leghatározottabban nyilatkozni és pedig közvetlenül megválasztatása után. Szapáry László gróf, az új kormányzó már napok óta Fiumében tartózkodik, s minden erejével, a mi ugyan nem jó biztatás megtörni iparkodik az ellenálló fiumeieket, a kik azonban aligha hiszik el neki, hogy a Bánffy kormány ellenében elfoglalt álláspontuk helytelen.

Országgyűlés.

Budapest, január 10.

Egy apró szenzációval kezdődött az ülés. Még a szombati ülésen történt, hogy *Sima Ferencz Rohonczy* Gedeonnak egy megjegyzésére, a melyet magára nézve sértőnek talált, egy gorombasággal válaszolt, miért az elnök tüstént rendre utasította a szentesi képviselőt.

Rohonczy Gedeon, a ki a szombati ülésen jelen nem lehetett, gyengélkedő állapota daczára is eljött ma az ülésre, hogy *Sima* megjegyzésére reflektáljon. — Így objektív hangon ismertette a tényállást, azután így folytatta:

— A képviselőház naplója tanuságot tesz róla, hogy míg az én megjegyzésem ellen egy hang se emelkedett, *Sima* ur szavai a Ház minden oldalán ellentmondást keltettek . . .

Idáig mondotta, a mikor egyszerre ónos sápadtság borította el arcát. Roszszul lett. Egy pár képviselő barátja oda sietett mellé, a szolgál pedig vizet hozott. A Házon nyugtalanság vett erőt; *Rohonczy* pedig kénytelen volt beszédét félbeszakítva leülni.

Sima Ferencz ekkor egy okos dologra határozta el magát. Felállt és a következő kijelentést tette:

— Engem nyílt, szókimondó embernek kell, hogy ismerjen mindenki. A szavaimat nem válogatom; de az elvek terén folytatott harcot a személyes térre át nem viszem. Én készséggel kijelentem, hogy nekem sértő szándékom nem volt és a mi történt, azt őszintén sajnálom.

Rohonczy Gedeon rosszullete időközben elmúlt és pár percznyi pihenés után el is távozott.

A következő két percznek négy szónoka volt. *Pichler Győző*, *Molnár apát*, *Visontai Soma* és *Darányi Ignácz* földmívelési miniszter, a ki a három beterjesztett módosítás közül csak a *Pichler Győző*-jét nem fogadta el.

...Szünet után megint csak kiujult a *Rohonczy-Sima* személyes ügy. *Rohonczy* Gedeon ismételt felszólalt:

— Hirtelen támadt rosszulletem az imént megakadályozott felszólalásom befejezésében; a ház szives engedelmevel most fogom azt megeselekedni. Ismertetem a személyes ügy lefolyását, amelynek tanulságait jó lesz megszivlelni. Az én, *Sima* ur ellen irányult megjegyzésem itt ellentmondást nem keített; míg az ő eljárása itt is kellemetlen hatást tett. Ennek az az oka, hogy míg én ha sértettem is, az elfogadott formák között maradtam, míg *Sima* ur ezt nem cselekedte. Ő elégtételt vett magának, mikor a lovagias érintkezés szabályai értelmében ezt kérnie kellett volna. Ezért fordult ellene a társadalomnak itt e Házban megnyilvánult ítéllete. Örizzük meg tehát ez ügy akátáit, *Sima* ur tanulságul, én pedig emiékül.

Berzeviczy elnök leszólt az elnöki emelvényről.

— A házszabályok értelmében *Rohonczy* képviselő urnak joga volt a személyes felszólaláshoz; figyelmeztetnem kell azonban, hogy a lovagiasság szabályainak tárgyalása a Ház elé nem tartozik.

— Nem éppen a fegyveres elintéztést értettem — szólt közbe *Rohonczy* Gedeon.

Természetesen felszólalt *Sima Ferencz* is. Kijelentette, hogy ő senkitől se fél, sértőnek, sértettnek egyaránt rendelkezésére áll és lovagias ügyekben kitől se kér tanácsot; de helytelennek tartaná, ha minden itt elhangzott közbeszólásból lovagias ügy támadna, mert ez megfosztaná a Ház tárgyalásait komoly jellegűtől.

szer is bele nézni azokba a csintalan mosolygásu, ragyogó sötét-kék szemekbe, hogy egyszerre meg legyen babonázva és hogy azután egen-földön egyebet se lászon, mint azt a bűbajos két szemesillagot. Pedig nem jó volt neki azokba a bűbajos csillagokba nézni és az ő egyszerű parasztesztét beléjük veszteni.

Mert *Erzsike*, ha nem is egészen uri, de nemes ember leánya volt ám és *Mátéh Gábor* uram — valahogy *Mátéh* nézted, nyájas olvasóm, mert a *Máté*-familia közönséges parasztnép, de a *Mátéh*-nemzetiség régi nemesi család — hát mondom, *Mátéh Gábor* uram, inkább hagyta volna meghalni egyetlen leányát, semmint hogy parasztemberhez adja.

Noha tulajdonképen *Pista* sem volt egészen közönséges paraszt. Nem azért, mert másképp öltözködött, hanem mert félig-meddig tanult ember, jóllehet sokat felejtett az apja ökrei mellett, mióta meghalt a kanonok bátyja, aki nevelte és hat latin osztályon át taníttatta. Csakhogy hát azért még nincsen armálisa és *Mátéh Gábor* uram szemében e nélkül nem ember az ember.

Meg is mondta a multkoriban, mikor *Pistát* *Erzsikével* a kerítés mellett beszélgetésbe merülve találta: Kár e tájon port taposni olyannak, akinek még nemesi levele sincsen!

De a leányának is ugyancsak megmosta ám a fejét, mikor bement. — Hát parasztnak neveltek én fel téged? Mit tudsz avval a kölyökkel beszélni, mikor az ugysem hozzád való! Vagy nemes embernek leszel a felesége, vagy senkinek!

Bánkódott-e sokat a leány a tilalom miatt? Biz én azt meg nem fudom mondani. Mindössze tán kevesebbet dalolgot, holott máskor napestig hangzott a ház vidám dalától; hanem hogy *Pista* nagyon a szivére vette, már annyi szent. Csakhogy azért nem eresztette busulásnak a fejét. Járt-kelt mint azelőtt, végezte dolgát; hanem aközben keményen eltökélte magában, hogy török-szakad, felesége lesz a lány.

Pár nap mulva elszántan nyitott be *Mátéh* uramhoz. *Erzsike* éppen a fiókos szekrény tetejében álló nagy lábas óra üvegtokját törülgette, mikor *Pista* belépett és fölesillant a szeme, mikor a fiatal embert meglátta.

Ez kissé zavart lett. Nem látta még a leányt azóta és jobb szerette volna négyyszemközt találkozni véle; ugy apja előtt, csak a bátortalan és kissé félszeg köszönés volt minden, a mit mondani tudott.

Mátéh uram segítette ki zavarából; kiküldve a szobából a lányt. *Erzsike* még igazított egyet a szekrény terítőjén s egy székelt tolvaj az asztal elébe, ugy ment ki a szobából, hogy csintalan szeméből odalopott egy mosolygós tekintetet a fiatal ember szemébe. Ez épen elég volt bátorításnak.

Nemzetes uram azt mondta a multkor — kezdte meg mondókáját, kezét az odakinált szék támlájára téve — hogy kár a lány körül forgolódni olyannak, a kinek nemes levele sincsen. Hát nekem az nincsen, az igaz; azt akarom meg-

kérdezni, hogy ha jegyző volnék, akkor sem adná hozzám a lányát?

— Ha vóna... nem mondom. De hát messze jár attól öcsém uram.

Ez már félig-meddig biztatás gyanánt hangzott.

— Nem olyan messze, mint nemzetes uram gondolja. Bemegyek Váradra, neki fekszem a tanulásnak és esztendőre leteszem a jegyzői vizsgát. *Erzsikének* nem is szólok a szándékomról; ugy se menne még férjhez addig.

— Hát segítse Isten, öcsém uram. Akkor aztán majd meglátjuk, mi lesz.

Még kezét is szoritott a fiatal emberrel buesuszóra.

Mikor ez kifordult a szobából, *Erzsikét* hasztalan kereste szemével. Mindjárt aztán *Mátéh* uram kiáltott a leányának és ez a kis kertből futott elő. *Pista* már akkor az utezaajtó kilinesét fogta és csak onnan köszönhetett. Mégis könnyebb szívvél távozott, hiszen biztatást, reményiséget vitt magával.

Erzsike ott sündörgött apja körül, de nem mert kérdezősködni tőle. Mégis addig forgolódott, addig tett-vett, míg kelőképen oldalvást került és a törőruhával nagy buzgalommal surolgatva egy széklábat, látszólag csak ugy odavetve, megkérdezte: Mi járatban volt itt a fiatal Szilágyi?

— Hm... te miattad... A bolond! Mintha nem akadna uri ember is a *Mátéh*-leányoknak. A *Mátéh* leányok még majd mind kastélyba kerültek.

A leány kedvetlenül ütötte le fejét

Végre vége lett ennek az ügynek is: — folytathatták a vitatkozást. Fel-szólalhattak még azután néhányan s ez-zel az ülés véget ért.

A jogász- és tisztviselő bál.

— Levél Tinikéhez. —

Debreczen, január 11.

Tegnap este éppen kapuzárás előtt egy express levelet kaptam.

A levélhordó titokzatos arccal adta át a levelet, s hamiskás mosolyal távozott, miután egy pohár kanizsai bort leküldött a garaton.

Mosolygásának okát csak akkor tudtam meg, mikor a levelet felbontottam. A rendes novellai finom női vonások voltak a levélben, melyet Tinike irt hozzám onnan a Nyírség futó sárga homoksvatagából.

Tinikét nincs szerencsém ismerni és éppen azért kétszeresen nagyrabecsülöm bizalmát, melylyel hozzám fordult. A kicsike kedves hangon írta meg levelét, melyből kisugárzik egy fiatal leány lelkének bája és bohókás öröme a farsangi mulatságok iránt.

A kis levélke, mely a papa nagy hivatalos borítékjába volt belepólyázva a következőket olvastam:

T. Szerkesztő Ur!

Gombos Pista volt nálunk a napokban. Szép kis barikákat vett a papától. Mikor a vásárt bevégezték, ott tartottuk a Pistát egy kis ebédre. Ebéd után Pista elbeszélte, hogy Debreczenben február 1-én álarozos bál lesz a jogász- és tisztviselőkörben. Mikor én ezt meghallottam, hegyezni kezdtem a füleimet. Álarozos bál. Na mondom, még ilyet nem lát-tam. Ránéztem a papára, de ő nem nézett rám. Nem akart megérteni. Pista azonban addig-addig dicsérte azt a sok öreg meg fiatal rendezőt, hogy a mama is kedvet kapott a bálhoz. Apám ugyan emlegette az adót, a tavalyi rossz termést, a phyloxerát, az önkén-tes bátyámat, ki Pesten minden hónapban

háromszáz forintot ver el a kávéházban, de mégis megígérte, hogy ha jó vásári csinál a debreczeni januári vásáron, elmegyünk az álarozos bálba.

Most meg az a baj, hogy nem tudom milyen öltözetben menjek. Apám azt ajánlta, hogy vegyem fel a groszmitter krinolinját, egy mult századbeli krispint és seuki sem fog rám ismerni; de én azt hiszem, hogy szebb volnék havasi rózsának, vagy Finum Rózsának. Mit mond hozzá szerkesztő ur? A mama se tud a dologhoz hozzászólni, mert ő csak feder bálba járt, mert az öreg nagynéni, aki nevelte köszvényes volt és nem vihette bálba. Legyen olyan jó és írja meg, hogy egy fiatal leány mivel tünhet fel egy álarozos bálon.

Hát kedves kisasszony csak jöjjön akár krinolinba, akár krispinbe mindegy, csak jöjjön. Tudtommal százhuszonöt fiatal ember reméli ettől a báltól életboldogságát. Zsebükbe viszik erkölcsi bizonyítványukat, keresztleve-lyüket, diplomájukat és akit megszeretnek, ott még a szünóra alatt el is jegyzik. A debre-czeni aranyművesek egy hét óta szakadatla-nul csinálják a karikagyűrűket ez alkalomra. Az anyakönyvi hivatalba a farsangra kíségitő-nek a miniszter egy helyettest és hét írnot rendelt, mert valószínű, hogy száznál több esküvő lesz.

Azért tehát csak jöjjön! Ilyen bál még nem volt, mióta a Basahalma fennáll. Már-márosban egész erdőket pusztítanak ki, hogy illatos fenyőágakkal díszíthessék a Bika dísztermét. A rendezők se nem isznak, se nem esznek, míg a bál sikerét nem biztosítják. Járnak, kelnek, kapacitálnak, udvarolnak, a papát elmondják a legszeretreméltóbb papának és égre földre esküdöznek, hogy ocsóbb bál nem volt a kánai menjegző óta, mint amilyen ez lesz. Budapestről egy vagon varróleány érkezett Debreczenbe, kik éjjel-nappal készítik a jelmezeket. A kertészek külön vonattal hozzadják a bál estjén a virá-gokat és a távoli Sirász berkeiben már szedik

azokat a rózsákat, melyekből Nagysádnak is jut bizonyára egy csokor *Ő tőle*. Mert hisz bizonyára Nagysádnak is van egy *Ő-je* ott a homokon, csak bízzék benne és tapasztalni fogja, hogy még vannak figyelmes fiatal em-berek a világon.

Azért tehát csak jöjjön mielőbb. Leg-jobb, ha a bál előtt való nap bejön és a mu-latság előtt idebenn alszik egy nagyot, mert közvetlen a bál előtt a kocsi nagyon megrázza az embert.

A szerkesztőség biztosítja, hogy jól fog mulatni. Erre kész lerakni becsületszavát. Mondja meg a papának, hogy ő is talál szóra-kozást. Majd mi öregek játszunk vele egy kis parázs ferblit. Száz vagy kétszáz birka árát behozhatja, majd megosztozunk itt rajta kész örömmel, úgy is ritkán látunk pénzt a jó vidékről. A mama meg majd elgyönyörködik magácskába, midőn látni fogja, hogy miképpen tánczol a debreczeni aranyos ifjuság, ha kedvire való lányt forgathat a csillárok alatt.

Isten vele Tinike addig is, míg találko-zunk a jogász és tisztviselő bálon, mely hogy kitünően fog sikerülni onnan gondoljuk, mert a rendezőség élén *Dobiecky Sándor* áll, kinek neve dicséretesség minden bálozó leány ajkán mindörökké.

(—cz.)

Tanügy.

* **A Gönczy egyesület gyűlése.** A hajdúvármegyei tankerületi tanítók Gönczy Egyesülete folyó évi január 15-én, dél-előtt 9 órakor, Debreczenben, a város-háza nagy tanástermében évi rendes köz-gyűlést tart. A közgyűlés tárgyai: 1. Elnöki megnyitó beszéd. 2. Titkári jelen-tés (Az egyesület folyó és anyagi ügyei.) 3. Sinka Sándor felolvasása: Olaszországi tanulmány utjáról. 4. Javaslat az állami tanfelügyelet újjászervezése kérdésében. 5. Kathy Zsigmond felolvasása: A ke-dély és jellemképzésről. 6. Pénztári jelen-tés. 7. Indítványok. Debreczen, 1898. ja-nuár 8. Kovács Lajos, egyesületi elnök. Csurka István egyesületi titkár.

eleinte. De mikor kastélyt emlegetett az apja, figyelni kezdett.

Kastély... A fiatal Sükösdy Béla is kastélyban lakik, — ha ütött-kopott, roz-zant kastélyban is, s a multkoriban, mi-kor a jegyzőéknél találkozott vele, úgy nézett ő rá, de úgy, hogy majd felfalta szemével. Mondta is a jegyzőék Terája: te Erzsi, ez a Sükösdy még beléd szeret? Persze, csak irigykedésből mondta; de hátha igaz válna belőle...

És mintha édes apja is egyet gon-dolna véle, egyszerre csak odaszól: So-kat láttam az uraságot a napokban erre járni. Nem találkozál még vele?

— Mult vasárnap együtt voltunk a jegyzőéknél.

Mátéh uram elégedetten hümmögött egyet. Sokáig nézegette a kezében tartott öblös tájékpipát, de most egyszer nem annak a szépségében gyönyörködött ész-revette volna különben, hogy a közepe táján egy iczike piczike karczolás esett, hanem a jövődő terveiben, és azokat oly szépen kiszinezte fantáziája, hogy most talán még a becses pipán esett maku-láért se tudott volna megharagudni.

Hát még akkor, hogy kiderült az ábrázata, mikor néhány napra ezután egy-szer csak a fiatal Sükösdy Béla nyitott be udvarára.

Egy kis dolga volt erre, és úgy hallotta, hogy urambátyám szívesen látja a vendéget, hát csak benyitott.

Urambátyámnak szólította! Mátéh uram szinte elpirult örömeiben.

— Hogyne, hogyne; szíveskedett. Tessék beszélni. Ide, ide, a kanapéra

tessék. tekintetes öcsém uram! Mindjárt behívom a lányomat is, hadd örüljön ő is a szerencsének.

A tekintetes öcsém uram persze egyebet sem akart.

Meglátszott Erzsikén, hogy ő is kel-lőképen tudta méltányolni a megtisztelte-tést. Egy kicsit ugyan sokára jött, de aztán nem a szokott viselő ruha volt rajta, hanem a világoskék battist ruhája, melyet csak olyankor szokott magára venni, ha valahova látogatába ment. Kék szalag a derekára kötve, csipkefodor a nyakában és még a haja sem úgy volt, mint ren-desen, a feje köré kerítve, hanem váro-siasan, magas kontyra tűzve.

Egy kicsikét elpirult, mikor belépett, de hamarosan erőt vett zavarán és csak-hamar olyan elfogulatlanul diskurálgatott vendégével, mint akármelyik nagy városi hölgy. Sejtette, hogy a látogatás ő neki szől; érezte, hogy tetszik a vendégnek és tudta, hogy ha most eljött, el fog az jönni máskor is.

Mátéh uramnak csak úgy dagado-zott a szíve az örömtől és a nagy ke-vélységtől.

Hogy a fiatalokat közelebb hozza egymáshoz és hogy maga is háborgatás nélkül tudjon gondolkodni, odaszólott a lányának.

— Megmutathatnád a tekintetes öcsém uramnak a kertet és a méhest,

— Csakugyan; kapott a szón a ven-dég és leste a leány arczán a hajlandó-ságot.

Erzsikének nem volt ellene kifogása. Mikor a fiatalok kimentek, Mátéh

uram majd hogy tánczra nem kerekedik örömeiben.

Ez aztán a szerencse; mert ez ám igazi uri gyerek! Vagyona ugyan nin-csen, mert még az édes apja elverte, még azt is, a ki nem volt; de kastély-ban lakik s az egész vidék uri familiája rokonságban van vele. Hogy mulatós egy kicsit, az nem baj. Nem is jó volna, ha valami alamuszi fajta lenne.

Persze, az már egy kicsit nagyobb hiba, hogy ennél a rozszant kastélynál és az uri rokonságnál egyebet sem ha-gyott rá az édes apja. Bezzeg, az nem igen nyitott volna be a Mátéh uram portájára, mely — mi tagadás — bizony nem a módosabbak közül való és alig-alig különbözik valamit a többi falusi gazdákétól. Mindössze tán annyival, hogy ennek otromba, vastag kőoszlopok tart-ják az eresztét, míg a többiét közönséges faoszlop támogatja, meg aztán, hogy belül egy kicsit másképen van a szobák, meg a házi butorok sorja rendezve.

Vagyont hát ő sem igen adhat a fiataloknak. De hiszen arra való a nagy uri rokonság, vagy mi? Mi se könnyebb mint azoknak a révén hivatalba jutni. Megyei vagy városi... persze, jobb vón a megyei; akkor ki se kéne mozdulni a falujokból.

...Mig Mátéh uram imigyen szövö-gette a jövődő álmait, a fiatalok a kert-ben egy-egy virág előtt megállva, beszél-gettek. Vajjon miről? Semmit mondó, kö-zönyös dolgokról, ezer apró semmiség-ről, a miknek mégis jelentőséget adott a koronként összevillanó tekintet, vagy ke-

Hajdúvármegye a múlt hóban.

— A közigazgatási bizottság ülése. —
(Saját tudósítónktól.)

Debreczen, január 11.

Hajdúvármegye közigazgatási bizottsága tegnap délelőtt *Degenfeld* József gróf főispán elnöke alatt ülést tartott, a melyen első sorban a különböző albizottságok megalakulásával foglalkozott a bizottság. A fegyelmi választmány tagjai lettek: Szunyogh Sándor, Latinovits Mihály, Karap Mór, Csapó István. Póttagok: Csánky Viktor és Soltész Farkas. A közigazgatási erdészeti bizottság tagjai lettek: Péntes Sándor elnök, gróf *Degenfeld* Pál alelnök egyszersmind rendes taggá is és *Dalmy* László.

Ezután *Rásó* Gyula kir. tan. alispán jelentése kerül tárgyalás alá, mely szerint a közbiztonsági viszonyok teljesen jók voltak és említésre méltó esemény nem fordult elő. A hasznos házi állatok egészségi állapotában a múlt hó folyamán nagyobb változás nem történt. H.-Szoboszlón a sertésvész újból fellépett, Hadházon megszűnt.

Majd a fegyelmi ügyek elintézéséről nyilatkozik. Egy adópénztárnokot 50 frt pénzbüntetésre ítélték és *Sinay* János hadházi főjegyző ellen szabálytalan pénzkezelés miatt elrendelt fegyelmi vizsgálat iratai a büntető bírósághoz tetettek át s annak határozathozataláig a fegyelmi eljárást felfüggesztették.

Az ügyforgalom a következő volt: Elintéztet nyert 1295 közig. ügydarab, hátrányban maradt 192 ügydarab.

A pénzügyigazgatói jelentés szerint befolyt egyenes adóban 66958 frt 22 és fél kr.; adóhátralék 188737 frt 86 kr., míg a múlt hóban 19276 frt 47 és fél krrel több volt az adóhátralék, hadmentességi adó befolyt 3188 frt 76 kr., bélyegjövődékben 21416 frt 4 és fél kr., jogilletékben 10316 frt 31 kr., dijjövődékben 63 frt 76 kr., dohányjövődékben 62268 frt 84 kr fogyasztási adóban 61611 frt 21 kr.

A főorvosi jelentés behatóan foglalkozik a megye múlt havi közegészség-

ügyi viszonyaival, amely az elmúlt hónapokhoz viszonyítva kedvezőtlennek mondható.

A heveny fertőző kórok közül tüdőgyulladás, vérlob és agyhártyalobban haltak el a legtöbben. A járványos betegségek közül három város és két községben ronesoló toroklob, vörheny, kanyaró szintén járványszerű jelleggel birtak.

Ronesoló toroklobban megbetegedett 33, elhalt 9; vörhenyben megbetegedett 76, elhalt 18; kanyaróban megbetegedett 110, amelyből magára Nádudvarr 84 esik; meghalt egy. Rendkívüli haláleset volt 5 és öngyilkosság 2 esetben. A múlt hóban született 541, elhalt 349, szaporodott 177.

A tanfelügyelő jelentése szerint az iskoláztatás a mulasztási kimutatás szerint a megye területén kielégítő volt. A tanítás rendszeresen folyt, egyedül a nádudvari izr. iskolát kellett a nagymérvű kanyarójárvány miatt bezárni.

A közoktatásügyi miniszter egy rendeletében kimondja, hogy jövőben a szoboszlói polgári iskolában nőknek magántanulólékiént való beiratása mellőzendő.

A h.-bösszörményi ev. ref. iskolák megvizsgálásáról jelenti a tanfelügyelő, hogy a nagyszámu tankötelesek befogadására az egyház nem rendelkezik kellő helyiséggel, úgy hogy egy teremben 100—120 tanuló van. Az intézkedéseket különben megtette.

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órákor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

Hivatalos órák az állami anyakönyvvezetőknél Vasárnap d. e. 10—12-ig. Többi napokon d. e. 9—12-ig, d. u. 3—6-ig.

Népkönyvtár az árok-utcai leányiskolában Nyitva van minden szerdán és szombaton d. e. 11—12 óráig.

züknek véletlen(?) találkozása, mikor egyszerre nyultak valamely virágszál után. De nem tartott így sokáig.

— Adja nekem ezt a szegfűt, mondta egyszerre a fiatal ember és megfogta a lány kezét, mely egy vérpáros szegfűt tartott ujjai közt és belemélyesztette izzó tekintetét a lány szeméibe.

(Ha szegény Pista ezt látta volna! Szerencsére elutazott, hogy Erzsikének a jegyzőné asszony címét megszerezze.)

Erzsike pirulva fordította el tekintetét. Ujjai szétnyíltak, hogy átengedje a virágot, de a fiatal ember nem fogta fel s a virág a porba hullott.

Sükösdy észre se vette.

— Haragszik rám, hogy elfordul tőlem? kérdezte még közelebb hajolva.

— Dehogy... akart felelni Erzsike, de tovább nem tudott szólni, mert a másik pillanatban egy forró csók zárta le ajkait.

(No te szegény Pista!)

A leány védekezett, de csak gyöngén. Eszébe jutott, a mit apja mondott... csak nem idegenítheti el az uri kérést?

Es Sükösdy még igen sokszor eljött azután.

Csudálatosképen mindig úgy esett, hogy épen olyankor nem volt odahaza Erzsikének az apja; és utóbb már nem is tartotta szükségesnek Erzsike apjának elmondani, hogy távollétében az uraság ott járt.

Hanem a faluban suttogni kezdtek.

Előbb csak titokban, majd egyre hangosabban, végre egész nyíltan beszéltek felőle mindenütt.

Csak Mátéh uram nem hallott semmit ebből, hanem már ő is kezdett türelmetlenkedni: Mi az, hogy még mindig nem nyilatkozik a tekintetes öcsém uram?

Hanem a tekintetes öcsém uram kezdett lassankint elmaradni. A mi nem is csuda, mikor az a lány most mindig olyan sápadt és szomorú, hogy utójára még Mátéh Gábor uramnak is eszébe tűnik.

— Mi lelt téged, te lány? rivall rá egyszer mérgesen, mikor Erzsike lehorgasztott fejjel és fáradtan vonszolta lépteit, halad el mellette.

Ez ijedten kapta föl fejét.

— Semmi, semmi, felelt szinte hadarva, és igyekezett más valamire terelni a beszédet.

Alig győzte bevárni a délutánt. Hogy vajjon eljön-e ma Sükösdy? Mikor már nem jött napok óta. Minek is várna hiába, inkább elmegy hozzá ő maga. Miért is ne? Nincs már annak mit féltetni, a ki ennyire jutott és beszélni okvetlenül akar vele; okvetlenül. Meg akarja mondani neki... szemére veti... Nem, nem; szemrehányást nem tesz neki, de könyörögni fog, mint egy istennek; ha kell, leborul előtte és úgy fog imádkozni neki, hogy váltsa meg a szégyentől, melybe taszította; hogy adjon nevet a kis boldogtalannak, kit a szive alatt hord.

Mégis csak nem kellett neki oda menni. Lám, talán mégis visszafordul a szive, hogy imé, eljött hozzá, hivatlanul.

Csak olyan hüvös, olyan fagyos ne lenne. Még a szemébe se néz, mintha bántaná a lelkiismeret. Oh jaj, bánthatja is!

— Debreczen legujabb bánata. A Debreczen-nek nem tetszik, hogy *Degenfeld* József gróf főispán *Vetéssy* Béla fogalmazót a *Simon* Mihály nyugdíjazásával megürült fogalmazói állásra helyettesként kinevezte. A Debreczen nek tudnia kellene, hogy a főispán törvénybe gyökerező jogánál fogva azt nevezi ki helyettesül, akit akar s akit a betöltendő állásra alkalmasnak tart, anélkül, hogy erre akár a mi, akár a Debreczen tanácsát kikérné. — És ha mint már annyiszor, úgy most is más nézetben van a főispán, mint a Debreczen, ez csak azt bizonyítja, hogy ismeri a munkaeöket és méltányolja a becsületes szorgalmat. A közgyűlés is bizonyára ilyen véleményben van és szavazatával megerősíti a főispán intézkedését oly formán, hogy megválasztja *Vetéssy* Bélát, ki szorgalmával rászolgált a bizalomra. És ha a Debreczen azt állítja, hogy a főispánnak nincs joga olyan állásra helyettesíteni, melyre a helyettes pályázik, úgy csak azt ajánljuk, hogy konkolyhintés helyett inkább feküdjék neki az idevonatkozó törvények tanulmányozásához.

— Pálmay Ilka Debreczenben. Érdekes művészi eseményre hívjuk fel a figyelmet. A legbájosabb, legraciózusabb magyar diva: *Pálmay* Ilka folyó hó 20-án Debreczenbe jön és itt vendégszerepelni fog az Arany Bika disztermében. A diva kötelezte magát szerződésileg, hogy husz vidéki városban vendégszerepel. Ezért tízezer forint tisztelet díjat kap. A hangverseny-körutat Szegeden kezdi meg, onnan Aradra, Temesvárra, Nagyváradra megy, Nagyváradról pedig Debreczenbe jön. — *Pálmay* Ilka debreczeni hangversenyére jegyekre előjegyzéseket elfogadnak *László* Albert könyvkereskedésében.

Vajjon mit akarhat mondani, hogy olyan nehezen fog hozzá? Meglátszik az arezán, a szeméiből, hogy mondani készül valamit, és hogy nem mer belefogni; — talán jó lenne megkérdezni tőle. Nem; épen kezdi már... Istenem, Istenem, vajjon mi sül ki belőle?!

Bódultan, fátyolozott szemekkel hallgatta a leány. Csak lassan nehezen tudta megérteni, hogy minden reménye oda van; hogy menthetetlenül bele van taszítva a romlás, a szegény fertőjébe.

Megházasodik, azt mondta. Nem akarta, hogy mástól tudja meg... kénytelenység... a vagyoni helyzet és mi más egyéb még; — ő csak azt az egyet értette meg belőle, hogy megházasodik.

Nem sirt, nem jajgatott, csak tompa kétségbeeséssel bámult utána, mikor kiment az ajtón. Még ott ült egy darabig, maga elé meresztve szeméit; azután — mint a ki álmából eszmél — végig simította homlokát.

— Holnap; suttogta halkán. Jobb lesz ma este; gondolta magába utána.

*

Másnap reggel hiába költögette Mátéh Gábor uram a leányát.

Mikor bement hozzá, akkor látta csak, hogy üres a nyoszolyája.

Nemsokára beléféktethette újra.

Körösi halászok épen akkor hozták a holtestét hazafelé, mikor Szilágyi Pista a jegyzői diplomával zsebében és szívében telve reménységgel, behajtott az apja udvarába.

...Jöhetett már akkor!

Karem.

— **A tornaegylet köréből.** A debreczeni tornaegylet ujonnan alakított választmánya tegnap tartotta első ülését, mely szokatlanul népes volt. Dr. Kónézy Gyula elnökölt. Számos fontos ügyet intéztek el. A tornacsarnok építése kollaudálására Vecsey Imre elnökle mellett bizottságot küldtek ki. Elhatározták, hogy 3 havi kurzusokkal a vivástanítást febr. 1-én ismét bevezetik. Vivőmester Nagy Kálmán törvényszéki jegyző lesz. A föltételeket az elnökség állapítja meg. Jelentkezni már is lehet az egyleti helyiségben. A gyermek tornázás meghonosítása érdekében javaslatával dr. Zichermann Adolf és dr. Czako Zsigmond vál. tagok megbizattak. Az elnökséget pedig felhatalmazták, hogy tornateremmel nem bíró iskolák részére ajánlja fel a tornacsarnokot. A 3. honvédegyaloz ezred parancsnoksága megkeresésére szíves készséggel átengedték a tornacsarnokot heti 2 órára, hogy ott az ezred előtornász legénységét kiképezhessék. A 10 frtos részvények elhelyezésére vonatkozólag az ügyészt és pénztárnokot javaslatára hívták fel. Tagokul újabban többen léptek be, köztük dr. Puky Gyula kir. táblai elnök, Dobiecki Sándor m. á. v. üzletvezető, Igyártó Sándor törvényszéki elnök, Roboz József és Erdélyi Ferencz. Akik a kilépésüket a még a múlt évben bejelentették, a tagsági díj fizetésre az alapszabályok 11 §-a értelmében 1897. december 31-ig köteleztettek.

— **György Margit énektanár a zeneakadémiában.** Szotyori Nagy Károly igazgató szorgoztatta György Margit művésznőt az orsz. m. kir. zeneakadémia ajánlatára. György Margit, leánya néhai György Vilmos jeles író és budapesti ág. ev. lelkésznek. Tanulmányait Beliczay Gyula zeneszerző művésznél kezdte és négy évig az orsz. m. kir. zeneakadémián Passy-Cornet Adél tanárnő kitűnő tanítványa volt. A januári népszerű zeneakadémiai hangversenyen közreműködését megígérte Szotyori Nagy Károly igazgatónak.

— **Összezúta a malom.** Fehér Márton egyekilakosmalommunkás vigyázatlanságáért életével lakott. A fiatal huszonhat éves munkás az egyeki gőzmalomban dolgozott. Fehér, rendes időben jelent meg a múlt héten is a malomban s a fűrészkörül foglalatoskodott, Fehér nem vette észre, hogy nagyon közel ment a fűrészhöz s így történt a nagy szerencsétlenség. A fűrészfűrészt ruhájánál fogva elkapta s a szerencsétlen ember már szabadulni nem tudott, mert a teljes erővel működő gőzmalom fűrésze pillanat alatt felösmertétségig összezúta. Munkástársai sietek ugyan, de már csak testének szétroncsolt darabjait szedhették csak össze.

— **Vesztett kutya harapás.** Tegnap a reggeli órákban Márton Sándor h.-nánási lakos 9 éves Margit leányát, mikor hazulról az iskolába tartott, — egy vesztett kutya megtámadta s megharapta. A kutyát felkonozták s konstatálták, hogy vesztett. A kis leányt felszállítják gyógykezelés végett a Pasteur intézetben.

— **A sertésvásár elmarad.** A városi tanács közhírré teszi, hogy a január 15. 16. napjaira eső országos vásár, a város határán még mindig pusztító sertésvész miatt nem fog megtartatni. Megjegyezzük, hogy a 35 állategészségügyi járásra osztott nagy debreczeni határon még most is 16 sertésvészes udvar található. A városi tanács a múlt évben feliratilag kérte a földművelésügyi minisztert, hogy legalább a város pusztáiról engedje meg a helyi sertésvásárra való felhajtást. De a miniszter az 1888. évi állategészségügyi tör-

vényre hivatkozva még ebbe sem egyezett bele, ezért van Debreczen még most is zár alatt, ami bizony elég keserves állapot.

— **A jég.** Csillogó jégpálya, ifju örömknek, leány szív, ifju szív boldogságának színhelye! Elhagyatottan állsz, nem keres föl senk...de nem is bírnál meg senkit. A kaczagó leányok, akik villogó koresolyával karukon, feléd tartanak dél-előtt, délután, otthon, az esőverte ablakból néznek ki szomoruan: nincs jég! rossz az idő...pedig hogy várták. Az ősz sara is kedves volt, a hideg szél is boldogságról beszélt, hisz nemsokára lesz jég, kemény csillogó jég, amelyen vígan siklik a koresolya és néha-néha kigyul felette a villamos ivlámpa fénye. Hiába, esik az eső, hó sem fehérlik a háztetőkön, olyan a tél akár az ősz, a kellemetlen sáros, hideg ősz. No de nem baj, — mert talán amikor e sorok napvilágot látnak, már ismét keménynyé fagy a jég és ismét vígan siklik tova a leány, az ifju a jég ezüst páncélján.

— **Megszűnt sertésvész.** Mike-Péres községben a sertésvész megszűnt s a községet a zár alól feloldották.

— **Ajándék az izr. hitközségnek.** Özv. Katz Józsefné négy darab ezüst diszitményt adományozott az izraelita hitközségnek. Az értékes szép adomány kellemes meglepetést keltett.

— **Leharpták egymás fülét.** Tegnap reggel egy cigány karaván végigvonulása keltett feltűnést a Széchenyi-utcán. A karaván tagjal s az apró dádek jajveszkelve vettek körül egy kocsit, melyen két öreg cigány feküdt. Mindkettő beteg volt. Nagy dolog történt velük. Ahogy a karaván a határhoz ért, Faraó ivadékaik közül Biró György és Török András összevesztett. A veszekedésnek amilyen szomorú, époly komikus vége is lett. Biró György megragadta Török Andrást, földre teperte s egyik fülét tőből leharapta. Biró sem akart adós maradni s mikor ő kerekedett felül, hasonló kép eselekedett, Török fülét kettéharapta. A sérült cigányokat társaik egymás mellé fektették s úgy húzták be dr. Rózsa Mór orvoshoz, hinek sikerült a Török leharapott fülének felét ő tőhöz visszavarni, ellenben Biró uram elvesztette a jobb füle ezimpáját teljesen.

— **Megszökött kereskedősegéd.** Hajdudorogi levelezőnk írja: Községünk egyik tekintélyes kereskedőjének Tóth Pálnak segéde e hó 7-én reggel — magával vive az előző napi bevétel egy részét, azon szándékkal, — mint hátrahagyott levelében megírta — hogy öngyilkossá lesz, — megszökött. Főnöke azonban nem lévén félrevezethető ember, a szökés megtörténte után azonnal táviratozott illetőségi helyére a nyiregyházi csendőrségnek, letartóztatása iránt.

— **A tüzoltó testület köréből.** A debreczeni önkéntes tüzoltó testületben a múlt évben szakvizsgát tettek a következők: **Örparancsnoki vizsgát** tettek s ki is nevezettek Heringh Andor, Nagy István, Király István és Szabó József. **Csővezetői vizsgát:** Magyar Adorján, Tiak Ferencz, Papp Károly, Beregi János h. t. és Jenkovszky Aladár. **Mászó vizsgát:** Molnár Miklós, Asszonyi Géza, Menyhárt Kászló h. t., Licz György h. t., Biró Antal h. t. és Nagy Lajos. **Szívallyus vizsgát:** Nagy Lajos és Cziba Sándor h. t. A múlt év

szepember hó 26-án tartott 20 éves jubileumi diszgyakorlat alkalmával Publig Ernő fős. helyettes. A Nagy Gábor és Morvai Sötér oszt. parancsnokoknak a gyakorlatnál, valamint Dr. Derekassy Istvánnak a mentők kiképezetéseért a parancsnokság jegyzőkönyvi köszönetet szavazott. — A kassai önkéntes tüzoltó egylet parancsnoksága leküldte Berko János segédtsz. részére a 25 éves fennállás jubileuma alkalmával tartott diszgyakorlat azon határozatát, mely szerint Berko Jánost a kassai tüzoltó egylet örökös t. b. osztályparancsnokká megválasztották és kéri a csatolt diszoklevelet kihirdetni és neki kézbesíteni.

— **Öngyilkosok statisztikája.** Közöltük azt a szomorú statisztikát, hogy Debreczenben a múlt évben negyvenhatan követtek el öngyilkosságot. A megye területén is megdöbbentően nagyra nőtt az öngyilkosok száma. Hajdumegyében a múlt évben ötvenhárom ember vetett véget önkezeivel életének s ezek közül negyvenkettő kötéllel, öt fegyverrel, három méreggel, egy ember kutba ugrott és egy a vonat elé vetette magát.

— **Népkönyha javára.** Könyves Tóth Kálmán ev. ref. lelkész, a jeles tollu író 3 forintot küldött szerkesztőségünkbe a népkönyha részére. A nagylelkű pap-költő nemes adományát eljuttattuk Veresné Szathmáry Teréz urnóhoz, a jótékony nőegylet elnökjéhez.

x **A Zoltán-féle csukamájolaj** kedvező hatásáról az orvosi kar igen elismerőleg nyilatkozik, mert tudva levő dolog, hogy e készítmény teszi lehetővé ez áldásos gyógyszer használatba vételét s különösen szükséges, hogy meghonosodjék nálunk is az az angol divat, hogy gyermekeink 2—3 éves korukban csukamájolajat igyanak s ezzel a sok scrophuloticus bántalom kifejlődése meggátolható. A gyermekeket erőteljessé csak e szer neveli. Főraktár Debreczenben: Örvényi Ottó, Balázs Ödön és Dr. Rottsehnek V. Emil uraknál.

Gyászrovat.

† **Kenderessy Lajos.** Ma délután temették el Kenderessy Lajost, az érdemes veterán nyomdász pályatársai és nagy közönség részvétele mellett. Az elhunyt derekasan rászolgált pályatársai kegyeletére, mert hiszen több, mint félszázadig szolgálta a magyar kulturát mint annak hűséges anyagi munkása. Ifjabb korában Budapesten dolgozott az akkoriban legelső nyomdákban, míg hosszú vándorlás után 1864-ben végleg letelepedett szülővárosában Debreczenben. Azóta az itteni városi nyomdánál működött. Nemesak a debreczeni nyomdászok, hanem a magyarországi nyomdászok életében is fontos szerepet vitt. Egész nyomdász generációt nevelt föl és az ő tanítványai a budapesti nyomdászok legjavához tartoznak. A debreczeni nyomdászok külön gyászjelentést adtak ki elhunytáról. Ma délután a temetésén testületileg jelentek meg. A ravatalra koszorút helyeztek: A nyomdászok önképzőköre, a Csokonai-nyomda személyzete, a városi nyomda személyzete.

† **Herczeg Jánosné,** született Tóth Róza. Tanító neje. Elhunyt 39 éves korában, házasságának hetedik évében. Holnap szerdán délután két órakor temetik az ispotály-utcai templomban tartandó ima után a Kossuth-utcai sirkertbe.

S z i n h á z.

A színház átalakítása.

Tegnap délután a város építési bizottsága behatóan tárgyalta a színházi bizottság javaslata folytán tervbe vett átalakításokat. Az ülésen gr. Dégentfeld József főispán elnökle alatt részt vettek:

Simonffy Imre polgármester, **Komlóssy Arthur** főjegyző, **Ábrahám László** főügyész, **Stahl Géza** főmérnök, **Szabó József** főszámvevő, **Körner Adolf** tanácsnok, dr. **Sárváry Gyula** t. főorvos, **Dobiecki Sándor** máv. üzletvezető, **Pünkösty Ferencz** műszaki tanácsos, **Ériez Ernő**, **Latinovics Mihály** főmérnökök, **Varga Ferencz**, **Szikszay József**, **Zádor Lajos**, **Márk Endre**, **Komlóssy Dezső**, dr. **Balkányi Miklós** és **Schesthauber János** városi mérnök.

Stahl Géza főmérnök ismertette az előzményeket és az előkészítés czéljából kiküldött albizottság javaslatához képest ajánlja, hogy már a legvégső határig mérsékelt kiszámítás szerint:

alacsony nyomású központi gőzfűtésre	8600 frtot.
vízvezetékre 2 kuttal	9400 "
két új lépcsőházra	15585 "
a támlásszékek kicserélésére	3500 "
az üregek betömésére, folyosók burkolatára és még egyéb renoválásokra, köztük a páholyokéra	6000 "

Összesen: 43085 frtot

tevő költségekkel ezeket a feltétlenül szükségessé vált átalakításokat úgy határozza el a bizottság, hogy azok még a januári közgyűlésen tárgyalhatók legyenek.

Simonffy Imre polgármester és **Szabó József** főszámvevő a nézőtér nagyobbításával óhajtanák ezeket a munkálatokat összekötni, de **Márk Endre** hallani sem akar róla, mert jönnének megint a bizottságok, hosszadalmas meghányások, ami egyenlő az elodázással. Már pedig nemcsak a közönség kényelme, de az életbiztonság követelik, hogy ezek az átalakítások sürgősen eszközöltessenek.

Dobiecki Sándor a két oldallépcsőházat mellőzhetőnek tartja, ahelyett kijáratokat ajánl a zenekar mellől két oldalt a földszinti közönség biztonságára. **Latinovics Mihály** és **Pünkösty Ferencz** a lépcsőházakat az életbiztonság szempontjából legezérvezetőbbnek és mellőzhetőnek vélik.

A bizottság a két lépcsőházra nézve egyelőre nem határozott, a többi munkálatokat azonban egyhangulag elhatározta, úgy hogy azok a januári közgyűlésen tárgyaltnak és a nyári szünet alatt foganatosíttassanak is. A költségek fedezetére a nyári szinkör alap 39000 frtot tevő összege szolgálna.

Táviratok.

— A Debreczeni Ellenőr saját tudósítójától. —

A sikkasztások városából.

Hódmezővásárhely, január 11. **Baksa** polgármester ma egész délelőtt **Szabó János** pénztárnokot hallgatta ki s ebből kifolyólag **Banga** főszámvevőt állásától fel függesztette, minthogy **Banga** több ízben vett kölcsönt. **Bangát** a polgármester átadta **Tóth József** vizsgálóbírónak, ki a kihallgatást azonnal megkezdte.

Mekkora Magyarország?

Budapest, jan. 11. Magyarország területe 56423 négyszögmérföld, de ennek csak 74 1/6-ka van kataszterileg fölmérve. A hátralevő dombokal a tagosítási munkálatok után fogják kataszterileg is pontosan fölmérni.

A Dreyfus eset H.-Nánáson.

(Saját tudósítónktól.)

Debreczen, január 11.

Az Örgöd-sziget szerencsétlen lakója tragédiájának hatása sok felé szétsugárzik és érinti először azokat az érzékeny sziveket, a kik abban a hiedelemben élnek,

hogy **Dreyfus** valóban ártatlan és ő benne nem a hazaáruló, hanem a zsidó szenved. Erről ír a levelezőnk egy épen olyan gyerekesen naiv, mint megindító esetet.

E szerint **Hajdu-Nánáson** él két **bócher** (talmudista), mindkettő apró, — kaftános igen ifju ember, a ki *hetenkint háromszor* bójttal sanyargatja magát és ugyan azon napon estétől hajnalig imádkozik az örökkévalóhoz, hogy a francia nemzetben ébreszszeföl a lelkiismeret szavát és ne akarjon politikai előnyt biztosítani egy ártatlan ember pusztulása árán.

A kis bóchernek ezen sanyargatás következtében sétatápálzává soványodtak, a szemük besüppedt, hangjuk elvesztette színét és most már ideges remegés lepte meg a különben gyöngye szervezetű fiukat.

Váltig okosítják őket az öregebbek, hogy istenfélő, vallásos lelkületű embereknek nem szabad föltételezni olyan rutdolgot egy idegen nemzet fiáról, hogy azok bárkit is, de főképp olyan embert, a ki az ő hadseregükben szolgál, ártatlanul elítéljenek. **Dreyfus** bűnös lehet, ha elítélték. És ha ártatlan volna is csak tévedésből ítélték volna el, de nem a hitéért. Most következik a dolog érdekesebb része. A két bócher közül az idősebb az okoskodó tanácsadóknak így válaszolt:

— Miért bójttólunk **Dreyfus**ért? Elmondom. Egy reggel fölébred **Bórek** és így szól:

— Te **Jumi**, tudod te ki az a **Dreyfus**?

— Hallottam róla. Az öreg **Spitz** a multkor szombaton délután a templom udvarán mindent elmondott róla.

Bórek kitörülte a szemét és így folytatta:

— **Jumi**, üssél engem hátba, de nagyon.

— Minek?

— Azért, hogy megtudjam, hogy nem álmodom.

Nagyon szeretem **Bóreket**, szól **Jumi** és könybe lábadt a szeme, de mivel ő kivánta, Isten engem úgy éltessen, hogy úgy hátha vágtam, hogy majd elájult.

Bórek összerázkódott, mint a viharvert madár, mielőtt kibontaná szárnyait, kiugrott az ágyból és remegve szólt:

— Te, **Jumi**, nem érzel te valamit?

Ijedten néztem a sápadt **Bórek** szep-lős, sovány arcába. Csönd következett, a melyet én törtem meg:

— Igazad van **Bórek**, én érzek valamit. Leverő fájdalmat.

Bóreknek csillogott a szeme és kérdezte.

— Jut eszedbe a **Dreyfus** esete?

— Mióta az öreg **Spitz** beszélt róla, mindig rá gondolok és azért fáj a szívem. Vagy nem azért... Hiszen annyi gazember van a világon. Miért éppen **Dreyfus**ért fáj a szívem, akit gazsággal vádolnak.

Ezeket mondtam, semmi egyebet. Nem tudom a hangom, vagy az-e amit mondtam hatotta meg annyira **Bóreket**, de egyszerre elkezdett keservesen zokogni és összekulesolt kézzel könyörögni:

— **Jumi**, imádkozzunk úgy, olyan mély fohással, amint egykor **Jeruzsálem** pusztulásáért imádkoztak.

Elhatároztuk, hogy bójttólunk és imádkozunk. Higgyék el, a véghetetlenül irgalmas Istenhez senki sem könyörög hiába. A mi imádságunknak is lesz fogantja, ha **Dreyfus** csakugyan ártatlan: megszabadul.

És a két kis bócher diadalmasan nézett a tanácsadókra és bójttólunk, imádkoznak az ősi nyelven az örökkévaló, kegyelmes Istenhez.

Vidék.

Beigtatás Hajdu-Dorogon. A hajdu-dorogi ev. református egyház e hó 9-én igtatta be hivatalába újonnan fő- és al-gondnokát, dr. **Loógy Bélát** és **Szell Sándort**.

Esküdt-választás Hajdu-Dorogon. Hajdu-Dorogon — mint levelezőnk írja — **Ferenczy Elek** járási főszolgabíró elnöklete alatt tegnap belrendőri esküdtet választottak. Két pályázó közül **Fodor Sándor** győzött 83 szótöbbséggel. Választás után a községi képviselői közgyűlés egyhangulag elhatározta, hogy a községben esendőrségi szakasz felállítását kéri. A külön esendőri szakaszra, tekintettel a közbiztonsági viszonyokra, szükség is van. Elhatározták továbbá, hogy a helyi tűzörség használatára állandóan két lovat tartanak a község házábanál.

CSARNOK.

Gyilkos idealizmus.

Irta: **Balfazár D.**

(Folytatás.)

A szekrények felső párkányához erősített vasívek leterítve nehéz fekete drapériákkal borzalmas baldachimot képeznek az íróasztal felett. A baldachim kiugró homlokzatán pedig ott állt készen tartott sarlóval a halál. Boldogtalan barátom ezekben a szekrényekben szörnyű adóját! Az öngyilkosság ezen borzalmas műhelye végzetes czéljával tisztán állott előttem. Mint aki elvesztett kedveseinek sirhalmai között a fájdalomtól leroskad, roskadtam én is le az íróasztal előtti székre s két tenyeremet szemeimre szorítva igyekeztem visszaerőltetni a tolokodó könnyeket. A mint ily helyzetemből feltekintek az íróasztal egyébként üresen álló emelvényén egy fekete posztóval letakart tárgy tett figyelmessé; nem állhattam ellent a kíváncsiságnak, hogy meg ne tekintsem mit rejt a lepel. A szent szünek, madonnaképe állt előttem. De mégis, mégis ily modern ruhába öltöztetve... az nem lehet. Bizonyosan szegény barátom édes anyjának leánykori képe; de hiszen ő még él és mégis az a fekete kereszt homlokán... Rá sem értem a további találgatásra, mert egy halk ajtó csapódás mint tetten ért tolvajt riasztott fel. Minden erőmet összeszedve felálltam s már a másikk pillanatban ott állt előttem **Zach László**, a régeinek szomorú árnyéka. Csak az egekkel dacoló magas homlok, a hártatlan geniettükrözöttéjsötét szemek a sem ki nem esorduló, sem fel nem szikadó két harmatkönnycseppel s a természetnek semmi előtt meg nem hajoló szilárd egyenessége a régi. A szemek köré sötét gyűrűkben irta be irtóztató munkáját az önelemzésztés szörnyű dámonája; mint a bánat nehéz felhői árnyazák a szőnfekete göndörhaj és szakál ezt a viaszszárga arcot, melyhez csak a ravatal hideg pompája lehetett már megfelelő foglalvány. Ajkaimra fagyott még a hivatalos mosoly is, melylyel a leghidegebb találkozás is kísértetni szokott. Ő szölt először, mert én nem találtam szavakat:

„Eljöttél mégis jó barátom meglátogatni siromnak előcsarnokában; még éppen nem kóstél; még van a keserű pohárban egy pár csöpp, mit e sötét világon szándékszem kiüríteni. De már — hála az embereket verő Istennek — néha-néha érzem, hogy a tulvilág megváltó szellője át-átsugalt enyhítően csókodva kiégett lelkemen; nemsokára elmondhatja már ez a fonnyadt ajak örömtől ittasan: elvégeztetett. De mond csak édes barátom, mivel lehetek szolgálatodra.“

„Eljöttem, hogy beszéljek veled és — ha még van fenntartva a baráti szó számára kebledben natás — hogy megállítsalak ezen a végzetes uton, melyen önmagad, az emberiség és Isten ellen vétkezni indultál.“

„Hagyd ezt a tonust édes barátom; ezzel csak fájdalmat növelsz; a gyógyítót majd a tulvilágon fogom keresni.“

Abba hagytam tehát, hanem kötelességszerűen a mértelen levélre tértem át. Alig mondtam pár szót a levélről, hevesen kérdezé:

„Politikai tartalmu? „Nem.“ „Valami tudományos tárgy felől kérdés vagy felvilágosítás?“

„Az sem; hanem...“

„Akkor hagyd el édes barátom, hiszen tán nem kínozni jöttél te is; nem azért jöttél, hogy vandál kezekkel megfordítsd a sírjában fekvő halottat; nem látsz te ebben kísértést, szentségtörést?“

Feladva tehát szándékomat egyszerű köszöntés témákra tereltem a beszéd irányát, aztán távozni készültem. Utoisó szavaiban azt kérdezte tőlem eljövök-é hozzám, ha hivatalni fog; és szavai baljóslatu utócsengésében mintha hallottam volna: „a halálos ágyamhoz“.

Fél év telével e találkozás után a mint rendes reggeli sétámat tettem, feltűnt, hogy a könyvkereskedések kirakatai előtt valóságos embertorlódás halmozódik; én is utat törtem magamnak, hogy lássam mi az érdeklődés tulajdonképeni oka. Az ámulat egy nevet adott szájról-szájra: Zách László, Zách László. Ott állt a kirakatban három új irodalmi mű: egy kötet költemény, egy lélektani értekezés és egy államjogi munka egy ugyanazon szerzőtől. Amor, Psyche, Pallas-Athéné! felsóhajtottam; egy emberélet ennek a három műnek az ára. Különösnek tűnt fel előttem, hogy mind a három könyvet a szerző Szondy Piroska urnőnek ajánlja; ez a név ismeretlen volt előttem; magyarázatot akarván szerezni betértem a sarki kávéházba, hogy majd ott a lapok felvilágosítanak.

(Folyt. köv.)

Közgazdaság.

Érték-tőzsde.

A debreczeni „Közgazdaságibank részv.-társaság“ közlése. 1897. jan. hó 11-én.

Államadósság :

Magyar aranyjárdék 4%.	—	121.—	121.50
„ vasuti beruházási kőt. 4 1/2 %.	—	120.50	121.50
„ koronajárdék 4%.	—	99.60	100.10
„ regále vált. kőt. 4 1/2 %.	—	101.25	102.25
Osztrák aranyjárdék 4%.	—	121.25	121.75
Egységes államkötvény 4 1/2 %.	—	102.25	102.75
Tisza-szegedi 4%-os nyer.-sorsj.	—	149.—	141.—

Részvények :

Magyar hitelbank részvény	—	383.50	384.—
Osztrák hitelbank részvény	—	356.80	357.—
Magyaripar-és keresk. bank. r.	—	104.—	106.—

Sorsjegyek :

Magyarjelzálogban 4%-os sorsj.	—	123.75	124.75
„ 3%-os	—	103.25	104.—
Osztrák földhítel sorsjegy 3 1/2 %-os	—	118.—	119.—
Magyar vörös keresztorsjegy	—	9.75	10.25
Osztrák	—	19.50	20.50
Olasz	—	11.75	12.25

Bazilika sorsjegy	—	—	6.60	7.—
Jó-szív	—	—	3.80	4.20

Pénzmekek :

Cs. és kir. arany	—	—	5.67	5.75
20 markás arany	—	—	11.74	11.78
20 frankos arany	—	—	9.51	9.55
1 Sovereigns	—	—	12.—	12.04

Budapesti gabena-tőzsde.

I. Készáru-üzlet.

1898. jan. 10-én.

Buzát ma jól kínáltak, a kereslet korlátolt volt. — Elkelt csöndes irányzat mellett 20.000 mm. változatlan áron.

Egyébb gabonaművekben gyöngye hozattal következtében kevés volt a forgalom, változatlan áron.

Eladtak :

Buza. Tiszavidéki. 1000 mm. 77.5 k. 13.10 forinton, 600 mm. 77 k. 13.20 forinton, 100 mm. 76 k. 12.90 forinton, 500 mm. 76.5 k. 12.65 frton, 100 mm. 75 k. 12.60 frton, mind három bónapra.

II. Matáridő-üzlet.

Az irányzat gyöngye forgalom mellett csöndes volt, az árak dacára kisebb árhullámzásoknak változatlanul zárultak.

Hivatalos zárórfolyamok déli 1 órakor.

Buza szeptemberre	9.39—	9.41
„ márcz.—ápr.	12.01—	12.03
Rozs márcz.—ápr.-ra	8.74—	8.76
Tengeri máj.—jun.-ra	5.33—	5.34
„ deczemberre	—	—
Zab márcz.—ápr.-ra	6.35—	6.37
„ január-ra	—	—

Délután 4 órakor zárlat :

Buza tavaszra	12.04—	12.02
„ őszre	9.40—	9.41
Rozs tavaszra	8.75—	8.76
Zab	6.34—	6.36
Tengeri máj.—jun.	5.33—	5.36
Repeze augusztusra	12.—	12.10

Szerkesztői üzenet.

S. M. urnak Vámos-Péros. Igazán szép, hogy ott a falun semmi sem kerül el az önök figyelmét, a most feladott kérdésre azonban nehéz a felelet. Először is azt kérdezi, hogy olvasván Flammariónnak a Mars lakóira vonatkozó fejtegetését, azt már tudja, hogy az egy kiló hus ott csak 20 deka, tehát nagyon olcsó lehet az élet, és ebből azt következteti, hogy a kik a földön sulyosak, ott nagyon keveset nyomnának a latban. Ez mind igaz lehet, hanem ha a Marsban egy csónak 8 láb hosszú, 3 láb széles és másfél láb mély, hogy hány éves a kormányos? Ezzel a kérdésével forduljon kérem a kollegium mennyiség-tanárához, a ki annyira szives uri ember, hogy azt hisszük, meg fogja önnek adni a kellő választ.

A másik az, hogy ezt az ármányos, hogy is mondjam no, hát amiről a mi közgazdasági concertünkben muzsikálni szoktak, úgy írják-e, hogy quota, vagy ugy, hogy kóta, és így Dóczy vagy Rákosi urnak van-e igaza? Erre nézve tegyen ugy, mint mi; ha Dóczyval beszél, akkor mondja ugy, hogy quota; ha Rákosival, akkor meg inkább mondja ki két „t“-vel, hogy kotta, hogy hadd legyen neki is igaza. Mert hiába, ma már politikusnak kell lenni. Lássá, egy ügyes küldöttségi szónok ha Schlauch Lőrinczhez vezet egy küldöttséget, azt fogja mondani, hogy: Mióta a keresztény civilizáció, inperativ pressióval diri gálja monarchiánk kulturális stadiumát, — ha pedig Kiss Áronhoz, akkor ezt fogja mondani: Mióta a keresztény polgáriassodás, parancsoló kényszerrel irányítja hazánk művelődési állapotát — Tehát csak tegye azt, amit mondottunk.

Sz. J. kisasszonynak. Helyben. Azt méltóztattik kérdezni, hogy miért jön Pálmay Ilka Debreczenbe hangversenyezni? Erre egy kissé drága lenne a felelet, mert hozzá kellene utaznunk, hogy megkérjük. De semmiesetre — nincs ugy az egykori diva mint az a bizonyos iskolás gyerek, akinek a története a következő: Egy osztályban vagy hatvanan jártak iskolába, a padokban pedig csak ötvennek jutott hely, a tisztelendő káplány ur a vallásból kérdezgette a gyermekeket

egyszer csak egy földön ülőtől azt kérdezi. No Pista mért vagy e földön? Mert a padban nem jutott hely — feleli ez gyorsan a helyett, hogy Istent dicsérjem, szüleimnek engedelmességek stb, Pálmay Ilka tehát nem azért jön mint kis kegyed gondolja, hogy mert másutt már kinótázta magát, mert hiszen most alkudozik állítólag a népszínház igazgatója a divával aki így akarja az erőit *felhasználni*, Ő tehát azért jön ide, hogy a legmagyarabb közönség szívét megkísérelje visszahódítani.

A Bikun Kolim egy tágjának. Helyben.

Roppantul félre értett bennünket a multkori tréfálódásainkért, nem szabad mindjárt olyan érzékenynek lenni, mi akik minden szép eszmének és jótékony intézménynek önzetlen pártolói vagyunk, csak nem fogjuk az önök nemes törekvéseit kicsinyíteni akarni. De négyszer lett elhatalasztva a halestély, és mi ezt négyszer teljes készséggel le is köztük, pedig a nem egyleti tagokat ez nem valami nagyon mulattatta, ha tehát az egyleti életüket a legtávolabbról is érinteni akartuk volna, akkor ezt nem tesszük. A botanikában van egy virág, a szemérmes érzőke minoza pudica, amelyet ha megérintenek, bezárkózik és elhervad, adja az Isten, hogy az önök egyesülete, amely pedig ilyen érzékeny virágnak látszott lenni, azon kis érintés után minél inkább felvirágozzék.

Debreczeni városi színház.

Folyó szám 101. Páratlan bérlet 81. sz.

Ma, kedden, 1897. évi január hó 11-én, harmadszor:

A császár ezredese.

Színmű 5 képben. Irta Georges Ohnet. Fordította Fái J. Béla.

Személyek :

Roquebrune, ezredes	—	Komjáthy János.
Henri de Rembert báró	—	Tanay Frigyes.
Moigneville, gróf	—	Fenyéri Mór.
Verendias, marquis	—	Vidor Dezső.
Réval, marquisné	—	F. Csigaházy E.
Emilienne) unokahugai	—	Komjáthy Z. T.
Therése)	—	Halmi Margit.
Deborah, csolédjök	—	Kovács Fanni.
Rouquem, rendőrkém	—	Bartha István.
Jabraque, öreg katona	—	Szathmáry Árpád.
D' Esconguis, kapitány	—	Haday Sándor.
De Villeranée	—	Serfőzy György.
Rendul	—	Ungvári V.
Davout	—	Lendvai Ö.
Mortie	—	Boár József.
Maison	—	Herczegh Sándor.
Savari	—	Eröss József.
Fouché, otrantói herceg	—	Szentes János.

Holnap, szerdán, 1898. évi január hó 12-én ujdonságul, először:

Huszárosan!

Eredeti operette 3 felvonásban, szövegét írta Rónaszéki Gusztáv, zenéjét szerz.: Barna I.

!! Pálmay Ilka jön !!

A világhírű diva

Pálmay Ilka

egyetlen dalestélye

1898. január 20-án esti 8 órakor a BIKÁ szálloda disztermében.

Helyárak: Páholy 12 frt, Ülőhely az I. sorban 4 frt, a II. III. sorban 3 frt, a IV. V. VI. sorban 2 frt, a VII.VIII. sorban 1 frt, állóhely 50 kr.

Előjegyzések László Albert könyvkereskedésében eszközölhetők.

!! Pálmay Ilka jön !!

Bérkoosik dijszabályzata.

	Két lovas	Egy lovas
I. Napudmora:		
Egész napra, reggeli 7 órától esti 9 óráig	5	3
Fél napra, reggeli 6 órától d. n. 1-ig, vagy d. n. 1-től esti 9 óráig	3	2
II. Óraszámra:		
Fél órára	40	30
1/4 órára	60	45
Egy egész órára	80	60
Minden következő órára	40	30
Az utolsó órán túl félórára v. kevesebb időre	20	15
III. Egyes járatokért:		
Megállapodás és visszamenet nélkül a város sorompóin belül	50	30
IV. Meghatározott járatok:		
Temetésenként (valláskülönbség nélkül), ha a végítztesesség a templomban történik		
A temetőbe ki és vissza	2	1 40
A háztól egyenesen a temetőbe ki és vissza	1 20	80
A színházba menet	60	40
A színházról jövet	80	60
Bármely vasúti indóház vagy raktárhoz nappal menet vagy jövet kézi táskával	50	30
Éjjel menet vagy jövet kézi táskával	80	60
A kocsis mellé elhelyezett minden darab málna után külön 10 kr. díj jár.		
A kocsolyázó, vagy csónakázó tóhoz, csukor-gyár, légszesz-gyár, kertészeti egyesület és gőzmalomhoz menet vagy jövet	50	30
Menet és visszajövet egy órai várakozással	80	60
A nagyerdei fürdőházhoz, polgári vagy katonai lövöldéhez menet vagy jövet	50	30
Menet és jövet egy órai várakozással minden következő órára	1	70
Minden következő órára	60	40
Külső barom- és lövésártérre oda és vissza egy órai várakozással	1 20	90
Minden következő órára	40	30
Katonai laktanyához és katonai kórházhoz menet vagy jövet	60	40
Menet és visszajövet 1 órai várakozással	80	60
Minden további órára	40	30

A díjak reggeli 6 órától esti 9 óráig számítanak.

Kiadó és laptulajdonos:
Csokonai nyomda- és kiadó- részvénytársaság.
Felelős szerkesztő: Konez Ákos.
Főmunkatárs: Ujlaki Antal.

Debreczen szab. kir. város tanácsától.

80
1898.

Tenyészbikák és lovak eladása.

A Debreczen szab. kir. város gazdasági törzsgulyájából kiselejtezett és számfeletti bikák, valamint a városi fogatokból kiselejtezett és számfeletti lovak eladása a városi tanács által elrendeltetvén, erről a venni kívánók azzal értesítetnek, hogy a lovak eladása az országos baromvásár alkalmával **f. 1897. év január hó 16-án**, a tenyészbikák eladása pedig **január hó 17-én** az országos baromvásártéren mindenkor **d. e. 9 órakor** megtartandó nyilvános árverésen fog eszközöltetni.

Debreczen, 1898. január 10.

A városi tanács.

„Csokonai” nyomda és kiadó r.-t. nyomása. 1897.

12367. sz.
1898. tkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A debreczeni kir. törvényszék mint tkvihatóság közhírré teszi, hogy az Alföldi takarékpénztár végrehajthatónak Somogyi József végrehajtást szenvedő elleni 230 frt tökekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a debreczeni kir. törvényszék (a debreczeni kir. járásbíró) területén levő, Debreczen város határában fekvő, a debreczeni 1985. sz. tjkvi A. + 10404. hrsz. birtoknak Somogyi Józsefet illetett (jogutóda Somogyi András s István) 1/4-ed részére 87 frt 15 kr., a debreczeni 3145. sz. tjkvi A. + 8979. hrsz. alattiak ugyanazt illetett (jogutóda Somogyi István s András) 1/7 részére 208 frt 86 kr. és a debreczen pusztá elp költség az államzugi 143. sz. tjkvi A. I. 210. és 218. hrsz. alattiak ugyanazt illetett (jogutóda Biró József s neje Somogyi Margit) 1/14 részére a C. 24. 42. és 22. a. Özv. Somogyi Jánosné Pálffy Juliánna javára bekebelezett szolgálmi jog épségben tartásával az ár-

verést 783 frt 43 krban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok z 1898. évi február hó 24-ik napján délután 3 órakor ezen kir. törvényszék árverési termében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 8 frt 72 krt, 20 frt 89 krt és 78 frt 35 krt készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a debreczeni kir. törvényszék mint tkvi hatóságnál 1897. évi november 12 én.

Nagy Károly,
kir. táblai bíró.

32-1-1

Só-, liszt- és korpa nagyraktár!

Tudatjuk a t. közönséggel, hogy helyben a **Dr. Kola-féle házban (Egyháztér)**

só-, liszt- és korparaktárt nyitottunk.

Különös figyelmébe ajánljuk a t. közönségnek, hogy

kenyérlisztet

a **Barcsay-féle homokkerti nagygőzmalomból** tartunk, a mely gőzmalom eddig tudvalevőleg a legjobb minőségű kenyérlisztet gyártotta.

Tisztelettel **Brüll és Kardos.**

A legjobb minőségű kenyérliszt.

Meghívás.

„Hajdumegyei takarékpénztár”

1898. január hó 23-án délelőtt 10 órakor Hajdu-Szoboszlón saját helyiségében

rendes közgyűlést

art, melyre a részvényesek tisztelettel meghívotnak.

Tárgyak:

1. Az 1897. évi zárszámadás, mérleg, igazgatósági és felügyelő-bizottsági jelentés, a nyereség felosztására vonatkozó javaslat és a felmentvény megadása.
2. Indítvány az alapszabályok 5. §. 1) bekezdésének módosítására.
3. Az elősorolt tárgyakkal összefüggésben levő, a közgyűlés előtt legalább három nappal az igazgatósághoz beadott indítványok.
4. A felügyelő-bizottság megbízatási ideje lejárván, új választás eszközlése.

A mérleg és az összes számadások, az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentésével, folyó hó 8-tól kezdve az intézet helyiségében, hivatalos órák alatt megtekinthetők. — Figyelmeztetnek a t. részvényesek, hogy az alapszabályok értelmében a közgyűlésen csak azon részvényesek gyakorolhatják az őket megillető jogokat, a kik részvényüket a le nem járt szelvényekkel, a közgyűlés előtt három nappal a társulat vagy a fióktelepek pénztáránál letéteményezik.

Kelt Hajdu-Szoboszlón, 1898. január 1-én.

Az igazgatóság.